

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2008. december 16.*

A C-127/07. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Conseil d'État (Franciaország) a Bírósághoz 2007. március 5-én érkezett, 2007. február 8-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Société Arcelor Atlantique et Lorraine és társai**

és

a **Premier ministre,**

a **Ministre de l'Écologie et du Développement durable,**

a **Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie**

között folyamatban lévő eljárásban,

* Az eljárás nyelve: francia.

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, M. Ilešič, A. Ó Caoimh és T. von Danwitz (előadó) tanácselnökök, G. Arestis, A. Borg Barthet, J. Malenovský, U. Lohmus és E. Levits bírák,

főtanácsnok: M. Poiares Maduro,
hivatalvezető: M.-A. Gaudissart egységvezető,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2008. március 11-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Société Arcelor Atlantique et Lorraine és társai képviseletében W. Deselaers Rechtsanwalt, és P. Lignières ügyvéd,

- a francia kormány képviseletében G. de Bergues, L. Butel és S. Gasri, meghatalmazotti minőségben,

- az Európai Parlament képviselőjében L. Visaggio és I. Anagnostopoulou, meghatalmazotti minőségben,

- az Európai Unió Tanácsa képviselőjében P. Plaza García, K. Michoel és E. Karlsson, meghatalmazotti minőségben,

- az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében J.-B. Laignelot és U. Wölker, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2008. május 21-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- ¹ Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2004. október 27-i 2004/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 338., 18. o.) módosított, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o., a továbbiakban: 2003/87 irányelv) érvényességére vonatkozik.

- 2 Ezt a kérelmet a Conseil d'État (Államtanács) terjesztette elő az Arcelor Atlantique et Lorraine társaság és társai, valamint a Premier ministre (miniszterelnök), a Ministre de l'Écologie et du Développement durable (környezetvédelmi és a fenntartható fejlődésért felelős miniszter) és a Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (gazdasági, pénzügyi és ipari miniszter) között a 2003/87 irányelv francia jogrendbe történő átültetésének tárgyában kialakult jogvita keretében.

Jogi háttér

A nemzetközi jog

- 3 1992. május 9-én New Yorkban elfogadták az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezményét (a továbbiakban: keretegyezmény), amelynek alapvető célkitűzése az üvegházhatást okozó gázok légköri koncentrációjának olyan szinten való stabilizálása, amely megakadályozza az éghajlati rendszer veszélyes, emberi eredetű befolyásolását. 1997. december 11-én a keretegyezmény részes felei ezen egyezmény alapján elfogadták az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezményének Kiotói Jegyzőkönyvét (a továbbiakban: Kiotói Jegyzőkönyv), amely 2005. február 16-án lépett hatályba.
- 4 E jegyzőkönyv célkitűzése az, hogy a 2008 és 2012 közötti időszakra az 1990-es kibocsátási szinthez képest legalább 5%-kal csökkenjen hat üvegházhatást okozó gáz, köztük a szén-dioxid (a továbbiakban: CO₂) összkibocsátása. A keretegyezmény I. mellékletében felsorolt részes felek kötelezik magukat arra, hogy üvegházhatást okozó gázkibocsátásuk nem haladja meg a számukra a Kiotói Jegyzőkönyvben engedélyezett mértéket, mivel a felek kötelezettségeiket közösen is teljesíthetik. Az Európai Közösség és tagállamai által a Kiotói Jegyzőkönyv alapján vállalt átfogó

kötelezettség a fent említett kötelezettségvállalási időszak folyamán az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásnak összesen 8%-os csökkentésére vonatkozik az 1990-es kibocsátási szinthez képest.

A közösségi jog

- 5 Az Európai Unió Tanácsa a Közösség nevében jóváhagyta egyrészt a keretegyezményt az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezményének megkötéséről szóló, 1993. december 15-i 94/69/EK határozattal (HL 1994. L 33., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 19. kötet, 167. o.), másrészt a Kiotói Jegyzőkönyvet az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyvének az Európai Közösség nevében történő jóváhagyásáról, valamint az abból származó kötelezettségek közös teljesítéséről szóló, 2002. április 25-i 2002/358 határozattal (HL L 130., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 42. kötet, 24. o.). Ezen utóbbi határozat 2. cikke (1) bekezdésének értelmében a Közösség és tagállamai közösen teljesítik a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti kötelezettségeiket.

- 6 Az Európai Közösségek Bizottsága, mivel úgy vélte, hogy az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási jogainak kereskedelme alkotja – egyéb intézkedések mellett – az éghajlat-változás elleni küzdelem közösségi stratégiájának jelentős részét, 2000. március 8-án előterjesztette az üvegházhatást okozó gázok Európai Unión belüli kereskedelméről szóló zöld könyvet (COM [2000] 87 végleges) (a továbbiakban: zöld könyv).

- 7 Az EK 175. cikk (1) bekezdésének alapján a Bizottság 2001. október 23-án előterjesztette az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli

kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv javaslatát (COM [2001] 581 végleges) (a továbbiakban: irányelvjavaslat), amely a 2003/87 irányelv elfogadásához vezetett.

- 8 Ezen irányelvnek (5) preambulumbekzdése értelmében az a célja, hogy az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek (a továbbiakban: kibocsátási egységek) kereskedelmét hatékonyan bonyolító európai piac létrehozásával hozzájáruljon a Közösség és tagállamai által a Kiotói Jegyzőkönyv alapján, a 2002/358 határozatban foglaltaknak megfelelően az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű kibocsátásnak csökkentése tekintetében vállalt kötelezettségek hatékonyabb teljesítéséhez, a gazdasági fejlődés és a munkalehetőségek lehető legkisebb csökkentése mellett.
- 9 Az említett irányelv (23) preambulumbekzdése értelmében a kibocsátási egységek kereskedelmének „az egyes tagállamok és a Közösség szintjén végrehajtott intézkedések és szabályok átfogó és összefüggő csomagjának részét kell képeznie”. Amint azt az irányelv (25) preambulumbekzdése pontosítja, „[a] kibocsátások jelentős csökkentése érdekében szabályokat és intézkedéseket kell végrehajtani tagállami és közösségi szinten is, nemcsak az ipari és energiaágazatban, hanem az Európai Unió gazdaságának minden ágazatában”.
- 10 A 2003/87 irányelv 1. cikke az alábbiak szerint határozza meg az irányelv tárgyát:

„Ez az irányelv az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának költséghatékony és gazdaságilag eredményes csökkentésének ösztönzése érdekében létrehozza a Közösségben az [...] egysége[k] kereskedelmének rendszerét [...]”.

11 A 2003/87 irányelvet 2. cikke (1) bekezdésének értelmében az I. mellékletében felsorolt tevékenységekből származó kibocsátásokra és a II. mellékletben felsorolt hat üvegházhatást okozó gázra, köztük a CO₂-re kell alkalmazni. Az említett I. melléklet felsorol néhány, energiatermeléssel, fémek termelésével és feldolgozásával, valamint ásványiparral kapcsolatos tevékenységet, továbbá a faanyagból származó pép (cellulóz) gyártására szolgáló létesítményekben végzett tevékenységeket, illetve a papír és karton gyártására szolgáló létesítményekben végzett tevékenységeket, mint amelyek CO₂-kibocsátással járnak.

12 A 2003/87 irányelv 4. cikke kimondja:

„A tagállamok biztosítják, hogy 2005. január 1-jétől bármely létesítmény az I. mellékletben felsorolt, és az adott tevékenységhez meghatározott kibocsátást eredményező tevékenységet csak az üzemeltető számára az illetékes hatóság által az 5. és 6. cikkel összhangban kiállított engedély birtokában folytat [...]”.

13 A 2003/87 irányelv 6. cikke (1) bekezdése első albekezdésének értelmében az illetékes hatóság akkor állítja ki az egész létesítményt, vagy annak egy részét üvegházhatást okozó gáz kibocsátására feljogosító engedélyt, ha megbizonyosodott arról, hogy az üzemeltető képes e gázkibocsátások nyomon követésére és jelentésére. Ugyanezen cikk (2) bekezdésének értelmében ez az engedély tartalmazza többek között „a létesítmény adott naptári évben, a 15. cikknek megfelelően igazolt teljes kibocsátásával egyenlő számú egység adott év végétől számított 4 hónapon belüli átadására” vonatkozó kötelezettséget.

14 A kibocsátási egységek összmenyiségének a 2003/87 irányelv által érintett létesítmények üzemeltetői részére történő kiosztása, ezen irányelv 9. cikkének értelmében,

a tagállamok által az ugyanezen irányelv III. mellékletében foglalt szempontoknak megfelelően kidolgozott nemzeti kiosztási terv alapján történik.

15 Az említett irányelv 10. cikkének értelmében a 2005. január 1-jével kezdődő hároméves időszakra a tagállamok az egységek legalább 95%-át, míg az ezt követő ötéves időszakra az egységek legalább 90%-át térítésmentesen osztják ki. Ugyanezen irányelv 12. cikke (1) bekezdésének értelmében a kiosztott egységek átruházhatók a Közösségen belüli személyek között, illetve bizonyos feltételekkel a Közösségen belüli személyek és harmadik országbeli személyek között.

16 A 2003/87 irányelv 16. cikke (3) bekezdésének értelmében:

„A tagállamok biztosítják, hogy minden üzemeltetőt, aki minden év április 30-ig nem adott át az előző évi kibocsátásait fedező megfelelő mennyiségű egységet, többletkibocsátási bírság megfizetésére kötelezzenek. A többletkibocsátási bírság mértéke minden egyes, a létesítmény által kibocsátott, de visszaadott egységekkel nem fedezett CO₂] tonna-egyenérték után 100 euró. A többletkibocsátási bírság megfizetése nem mentesíti az üzemeltetőt azon kötelezettsége alól, hogy a többletkibocsátásnak megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet átadjon a rákövetkező évre vonatkozó egységek átadása alkalmával.”

17 A 2003/87 irányelv ezen túlmenően 30. cikkének (2) bekezdésében előírja, hogy a Bizottság 2006. június 30-ig – adott esetben javaslattal kiegészített – jelentést készít ugyanezen irányelv alkalmazásáról, amely kiterjed többek között arra, hogy „szükséges-e és milyen módon valósítható meg a rendszer gazdasági hatékonyságának további növelése érdekében az I. melléklet kiegészítése más ágazatokkal, többek között

a vegyiparral, az alumínium- és a közlekedési ágazatokkal, illetve a II. mellékletben felsorolt egyéb üvegházhatást okozó gázok kibocsátásával”.

- 18 E célból a Bizottság 2006. november 13-án a Tanács, az Európai Parlament, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága elé terjesztette a globális szén-dioxid-piac építéséről szóló közleményét (COM [2006] 676 végleges). 2006. december 20-án a Bizottság a 2003/87 irányelvnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének a légi közlekedésre történő kiterjesztése céljából történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvjavaslatot terjesztett elő (COM [2006] 818 végleges). Továbbá egy, a 2003/87 irányelvnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének továbbfejlesztése és kiterjesztése tekintetében történő módosításáról szóló, 2008. január 23-i európai parlamenti és tanácsi irányelvjavaslattal (COM [2008] 16 végleges) ezen intézmény többek között a 2003/87 irányelv tárgyi hatályát szándékozik kitéríteni újabb gázok, valamint újabb tevékenységkategóriák bevonásával, mint amilyen a színesfémek előállítására és feldolgozására, az alumíniumgyártásra, valamint a vegyipar.

A nemzeti jog

- 19 A 2003/87 irányelvet az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei kereskedelmi rendszerének megalkotásáról szóló, 2004. április 15-i 2004-330. sz. rendelet (JORF 2004. április 17., 7089. o.) ültette át a francia jogba, amely rendelet beiktatta többek között a code de l'environnement (környezetvédelmi törvénykönyv) L.229-5–L.229-19. cikkeit. E cikkek részletes alkalmazásának szabályait a 2005. február 25-i 2005-189. sz. rendelettel (JORF 2005. február 26., 3498. o.) módosított, 2004. augusztus 19-i 2004-832. sz. rendelet (JORF 2004. augusztus 21., 14979. o., a továbbiakban: 2004-832. sz. rendelet) állapította meg. A 2004-832. sz. rendelet melléklete a 2003/87 irányelv I. mellékletének átvételére szorítkozik.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

20 Az alapeljárás felperesei a kohászati ágazatban működő vállalkozások. A 2004-832. sz. rendelet 1. cikkének hatályon kívül helyezését kérték az illetékes francia hatóságoktól, amennyiben az alkalmazni rendeli e rendeletet a kohászati ágazat létesítményeire. Mivel kérelmeikre nem kaptak választ, hatáskör túllépése miatt az e kérelmeket hallgatólagosan elutasító határozatok megsemmisítése, valamint az illetékes hatóságoknak a szóban forgó rendelkezések hatályon kívül helyezésére való kötelezése iránt keresetet nyújtottak be a Conseil d'État-hoz. Kereseteik alátámasztásául több alkotmányos értékű elv, köztük a tulajdonhoz való jog, a vállalkozás szabadsága és az egyenlőség elvének megsértésére hivatkoztak.

21 A Conseil d'État az alapeljárás felperesei által felhozott jogalapokat, az egyenlőség alkotmányos elvének a hasonló helyzetek különböző kezeléséből eredő megsértésére alapított jogalap kivételével, elutasította. Ezen utóbbi tekintetében a Conseil d'État előzetes döntéshozatalra utaló határozatában megállapítja, hogy a műanyag- és alumíniumipar ugyanolyan üvegházhatást okozó gázokat bocsát ki, mint amelyek kibocsátását a 2003/87 irányelv korlátozni szándékozott, és ezen iparágak előállítanak olyan anyagokat, amelyekkel a kohászati ágazat által előállítottak részlegesen helyettesíthetők, így tehát versenyben vannak az utóbbival. A Conseil d'État úgy véli, hogy – bár a döntést, mely szerint a műanyag- és alumíniumipart nem vonják azonnal a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerének hatálya alá – ezen ágazatoknak az üvegházhatást okozó gázok teljes kibocsátásán belüli relatív részesedésére és arra figyelemmel hozták, hogy szükséges a rendelkezéscsomag fokozatos bevezetésének biztosítása, a kérdés, miszerint az érintett iparágakkal szembeni eltérő bánásmód objektív módon igazolható-e, komoly nehézségeket okoz.

- 22 A fenti megfontolások fényében a Conseil d'État úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és az alábbi kérdést terjeszti előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé:

„Az egyenlőség elvére tekintettel [érvényes-e] a [2003/87] irányelv, amennyiben a [...] kibocsátási egysége[...]k kereskedelmi rendszerét a kohászati ágazat létesítményeire anélkül rendeli alkalmazni, hogy azt az alumínium- és műanyagiparra is kiterjeszteni?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéstről

- 23 Az egyenlő bánásmód általános elve mint közösségi jogi általános elv megköveteli, hogy hasonló helyzeteket ne kezeljenek eltérő módon, és hogy az eltérő helyzeteket ne kezeljék egyenlő módon, kivéve ha az ilyen bánásmód objektíven igazolható (lásd különösen a 106/83. sz. Sermide-ügyben 1984. december 13-án hozott ítélet [EBHT 1984., 4209. o.] 28. pontját; a C-133/93., C-300/93. és C-362/93. sz., Crispoltoni és társai egyesített ügyekben 1994. október 5-én hozott ítélet [EBHT 1994., I-4863. o.] 50. és 51. pontját, valamint a C-313/04. sz. Franz Egenberger-ügyben 2006. július 11-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-6331. o.] 33. pontját).
- 24 A kérdést előterjesztő bíróság, mivel úgy véli, hogy a kohászati, a műanyag- és az alumíniumágazat helyzete hasonló, arra keresi a választ, hogy a közösségi jogalkotó a műanyag- és alumíniumágazatnak a 2003/87 irányelv hatálya alól történő kizárásával megsértette-e ezt az elvet a kohászati ágazat tekintetében. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tehát kizárólag arra a kérdésre vonatkozik, hogy a közösségi jogalkotó megsértette-e az említett elvet hasonló helyzetek eltérő és nem igazolható kezelése által.

A hasonló helyzetek eltérő kezeléséről

- 25 Az egyenlő bánásmód elvének az eltérő kezelés általi megsértése azt feltételezi, hogy a hivatkozott helyzetek többé-kevésbé hasonlóak valamennyi, az ezeket jellemző tényező fényében.
- 26 Az eltérő helyzeteket jellemző tényezőket, és így e helyzetek hasonló jellegét főként a szóban forgó különbségtételt létrehozó közösségi aktus tárgyának és céljának fényében kell meghatározni és értékelni. Ezen túlmenően tekintetbe kell venni azon szabályozási terület elveit és céljait, amely alá a szóban forgó aktus tartozik (lásd ebben az értelemben a 6/71. sz. Rheinmühlen Düsseldorf ügyben 1971. október 27-én hozott ítélet [EBHT 1971., 823. o.] 14. pontját; a 117/76. és 16/77. sz., Ruckdeschel és társai egyesített ügyekben 1977. október 19-én hozott ítélet [EBHT 1977., 1753. o.] 8. pontját; a C-280/93. sz., Németország kontra Tanács ügyben 1994. október 5-én hozott ítélet [EBHT 1994., I-4973. o.] 74. pontját, valamint a C-364/95. és C-365/95. sz., T. Port egyesített ügyekben 1998. március 10-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-1023. o.] 83. pontját).
- 27 Jelen ügyben a 2003/87 irányelv érvényességét mind a kohászati ágazatnak az irányelv hatálya alá vonása, mind a vegyipari és színesfémágazatnak e hatály alól történő kizárása tekintetében értékelni kell, amely ágazatokhoz tartozik a Bíróság elé terjesztett írásbeli észrevételek szerint a műanyag-, illetve az alumíniumágazat.
- 28 A 2003/87 irányelv 1. cikkének értelmében ezen irányelv célja a kibocsátási egységek közösségi kereskedelmi rendszerének létrehozása. Amint az a zöld könyv

4.2. és 4.3. pontjából következik, a Közösség ezen irányelvvvel e rendszert a vállalkozások szintjén, tehát a gazdasági tevékenységek vonatkozásában kívánta létrehozni.

- 29 A 2003/87 irányelvnek (5) preambulumbekzdése értelmében az a célja, hogy e rendszer létrehozásával hozzájáruljon a Közösség és tagállamai által a Kiotói Jegyzőkönyv alapján vállalt kötelezettségek teljesítéséhez, amely egyezmény célja az üvegházhatást okozó gázok légköri kibocsátásának olyan szintre való csökkentése, amely megakadályozza az éghajlati rendszer veszélyes, emberi eredetű befolyását, végső célkitűzése tehát a környezet védelme.
- 30 A Közösség környezetpolitikájának célja, amelynek területe alá az alapügy tárgyát képező jogszabályi aktus tartozik, és amelynek egyik alapvető célkitűzése a környezet védelme, az EK 174. cikk (2) bekezdésének értelmében a magas szintű védelem, és az elővigyázatosság és a megelőzés elvén, valamint a „szennyező fizet” elven alapul (lásd a C-157/96. sz., National Farmers' Union és társai ügyben 1998. május 5-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-2211. o.] 64. pontját, valamint a C-14/06. és C-295/06. sz., Parlament és Dánia kontra Bizottság egyesített ügyekben 2008. április 1-jén hozott ítélet [EBHT 2008., I-1649. o.] 75. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 31 Noha a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerének végső célja a környezet védelme az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentése által, e rendszer önmagában nem csökkenti e kibocsátásokat, de ösztönzi és elősegíti a legalacsonyabb költségek keresését az említett kibocsátások pontosan meghatározott szintre való csökkentésének elérése érdekében, amint az következik különösen a zöld könyv 3. pontjából és az irányelvjavaslat indokolásának 2. pontjából. A környezetet érintő előny azon szigortól függ, amellyel a kiosztott kibocsátási egységek összmenyisége meghatározásra kerül, amely az e rendszer által engedélyezett kibocsátások globális határértékét alkotja.

- 32 Ebből az is következik, hogy a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszere mögött húzódo gazdasági logika azt célozza, hogy az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának előre meghatározott környezeti eredmény eléréséhez szükséges csökkentését a lehető legcsekélyebb költségen valósítsák meg. E rendszer, lehetővé téve többek között a kiosztott kibocsátási egységek eladását, arra irányul, hogy az említett rendszer valamennyi résztvevőjét ösztönözze arra, hogy a számára eredetileg kiosztott kibocsátási egységeknél kisebb mennyiségű üvegházhatást okozó gázokat bocsásson ki, hogy a fennmaradó részt átengedhesse egy másik, olyan résztvevőnek, akinek a kibocsátása meghaladta a számára kiosztott kibocsátási egységet.
- 33 Következésképpen a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerének megfelelő működése a kibocsátási egységek iránti keresletet és kínálatot feltételezi e rendszer résztvevői részéről, ami pedig azzal jár, hogy az e rendszer által érintett tevékenységeknek felróható kibocsátások csökkentésének lehetséges mértéke változó lehet, mégpedig jelentős mértékben. Továbbá, amint az a zöld könyvből következik, minél tágabb lesz a rendszer hatálya, annál jelentősebb mértékben módosulnak az egyes vállalkozások által az e rendszernek való megfelelés céljából ráfordított költségek, és annál nagyobb lesz a költségek teljes csökkentésének lehetősége.
- 34 Ebből következik, hogy a 2003/87 irányelv tárgyának, ezen irányelv jelen ítélet 29. pontjában ismertetett céljainak, valamint a közösségi környezetpolitika alapját képező elveknek a fényében az üvegházhatást okozó gázok gazdasági tevékenységből származó különböző kibocsátási forrásainak helyzete főszabály szerint hasonló, tekintettel arra, hogy minden üvegházhatást okozó gáz kibocsátása alkalmas a klímarendszer veszélyes befolyásolására, és az ilyen gázt kibocsátó valamennyi gazdasági ágazat hozzájárulhat a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerének működéséhez.
- 35 Ezen túlmenően hangsúlyozni kell egyrészt, hogy a 2003/87 irányelv (25) preambulumbekezdése kimondja, hogy a kibocsátások jelentős csökkentése érdekében szabályokat és intézkedéseket kell végrehajtani az Unió gazdaságának minden ágazatában, másrészt hogy a 2003/87 irányelv 30. cikke akként rendelkezik, hogy felülvizsgálatot kell végezni más ágazatoknak az irányelv hatálya alá vonása céljából.

- 36 Következésképpen, a szóban forgó ágazatok helyzetének a 2003/87 irányelv tekintetében való hasonlóságát illetően, az ezen ágazatok közötti versenykapcsolat esetleges fennállása nem tekinthető döntő szempontnak, amint azt a főtanácsnok megállapította indítványának 43. pontjában.
- 37 Ezen ágazatok hasonlóságának értékelése során, a Bíróság elé észrevételt terjesztő intézmények álláspontjával ellentétben, nem alapvető fontosságú az ezen egyes ágazatok által kibocsátott CO₂ mennyisége sem, tekintettel főként a 2003/87 irányelv céljaira és a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerének a jelen ítélet 31–33. pontjában bemutatott működésére.
- 38 A kohászati, a vegyipari és a színesfémágazat helyzete tehát a 2003/87 irányelv érvényességének az egyenlő bánásmód elvére tekintettel történő vizsgálata szempontjából hasonló, ám ezeket eltérő módon kezelik.

A hasonló helyzetek eltérő kezeléséből eredő hátrányról

- 39 Az ítélkezési gyakorlat szerint ahhoz, hogy a közösségi jogalkotónak felróható legyen az egyenlő bánásmód elvének megsértése, az szükséges, hogy hasonló helyzeteket eltérően kezeljen, és ezáltal egyes személyeket másokhoz képest hátrányos helyzetbe hozzon (lásd a 17/61. és 20/61. sz., Klöckner-Werke és Hoesch kontra Főhatóság egyesített ügyekben 1962. július 13-án hozott ítéletet [EBHT 1962., 615., 652. o.], a 250/83. sz., Finsider kontra Bizottság ügyben 1985. január 15-én hozott ítélet [EBHT 1985., 131. o.] 8. pontját, valamint a C-462/99. sz. Connect Austria ügyben 2003. május 22-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-5197. o.] 115. pontját).

- 40 E tekintetben a Parlament, a Tanács és a Bizottság azt állítják, hogy a kohászati ágazatnak a 2003/87 irányelv hatálya alá vonása nem hozza ezen ágazatot hátrányos helyzetbe a vegyipari és a színesfémágazathoz képest, mivel ez utóbbiaknak elvileg, gazdaságilag kedvezőtlenebb eszközökkel, meg kell felelniük a vonatkozó nemzetközi megállapodások által meghatározott célkitűzéseknek. Az említett intézmények álláspontja szerint az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére vonatkozó kötelezettségek végrehajtása nem korlátozható a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerének az alkalmazására. E rendszer ugyanis a 2003/87 irányelv hatálya alól ideiglenesen kizárt tevékenységek és ágazatok tekintetében kiegészíti a tagállamok által a hozott intézkedéseket.
- 41 Ezen érveknek nem lehet helyt adni.
- 42 Bizonyos ágazatoknak és ezzel az alapeljárás felpereseinek a kibocsátási egységek kereskedelmének közösségi rendszere alá vonása kötelezővé teszi az érintett üzemeltetők számára egyrészt, hogy rendelkezzenek üvegházhatást okozó gáz kibocsátására vonatkozó engedéllyel, másrészt, hogy létesítményeik adott időszakbeli teljes kibocsátásával egyenlő számú egységet adjanak át pénzbírság terhe mellett. Ha a létesítmény kibocsátásai meghaladják a kibocsátási egységek nemzeti kiosztási tervében az érintett üzemeltető részére kiosztott mennyiségeket, ezen üzemeltetőnek kötelessége a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszere által további kibocsátási egységeket beszerezni.
- 43 Ugyanakkor ehhez hasonló, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásnak csökkentését célzó közösségi szintű jogi kötelezettségek nem állnak fenn az olyan létesítmények üzemeltetőivel szemben, akik nem tartoznak a 2003/87 irányelv I. mellékletének hatálya alá. Következésképpen valamely gazdasági tevékenységnek a 2003/87 irányelv hatálya alá történő vonása az érintett üzemeltetőket hátrányos helyzetbe hozza az olyan tevékenységek gyakorlóihoz képest, amelyekre az irányelv nem vonatkozik.

- 44 Még ha feltételezzük is, hogy egy ilyen rendszer alá történő sorolás, amint azt a Bizottság felveti, nem jár szükségszerűen és módszeresen hátrányos gazdasági következményekkel, e hátrány fennállása önmagában ezen oknál fogva nem tagadható, mivel az a hátrány, amelyet az egyenlő bánásmód elvére tekintettel figyelembe kell venni, az eltérő bánásmód által érintett személy jogi helyzetét is befolyásolhatja.
- 45 Egyébiránt, amint arra a főtanácsnok rámutat indítványának 41. pontjában, és ellenében a Bíróság elé észrevételt terjesztő intézmények álláspontjával, a hátrányos helyzet, amelybe a 2003/87 irányelv hatálya alá vont ágazatokba tartozó létesítmények üzemeltetői kerültek, nem kompenzálható a közösségi jog által nem meghatározott nemzeti intézkedésekkel.

Az eltérő bánásmód igazolásáról

- 46 Az egyenlő bánásmód elvének megsértése mindazonáltal nem állapítható meg, amennyiben az egyrészt a kohászati ágazat, másrészt a vegyipari és színesfémágazat közötti eltérő bánásmód igazolható.
- 47 Az eltérő bánásmód akkor igazolható, ha objektív és ésszerű megfontolásokon alapul, azaz kapcsolatban áll a szóban forgó szabályozás által indokoltan elérni kívánt céllal, illetve arányos az ezen bánásmód által elérni kívánt céllal (lásd ebben az értelemben a 114/76. sz. Bela-Mühle Bergmann ügyben 1977. július 5-én hozott ítélet [EBHT 1977., 1211. o.] 7. pontját; a 245/81. sz. Edeka Zentrale ügyben 1982. július 15-én hozott ítélet [EBHT 1982., 2745. o.] 11. és 13. pontját; a C-122/95. sz., Németország kontra Tanács ügyben 1998. március 10-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-973. o.] 68. és 71. pontját, valamint a C-535/03. sz., Unitymark és North Sea Fishermen's Organisation ügyben 2006. március 23-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-2689. o.] 53., 63., 68. és 71. pontját).

- 48 Tekintettel arra, hogy közösségi jogi aktusról van szó, a közösségi jogalkotót terheli annak bizonyítása, hogy az igazolás címén előterjesztett objektív megfontolások fennállnak, valamint az e megfontolások fennálltának bírósági vizsgálatához szükséges bizonyítékoknak a Bíróság előtti bemutatása (lásd ebben az értelemben a 124/76. és 20/77. sz., *Moulins et Huileries de Pont-à-Mousson és Providence agricole de la Champagne egyesített ügyekben* 1977. október 19-én hozott ítélet [EBHT 1977., 1795. o.] 22. pontját, valamint a fent hivatkozott Németország kontra Tanács ügyben 1998. március 10-én hozott ítélet 71. pontját).

A Bíróság elé terjesztett észrevételek

- 49 E tekintetben a Parlament, a Tanács és a Bizottság emlékeztet a kibocsátási egységek 2003/87 irányelvvel bevezetett kereskedelmi rendszerének újdonságára, valamint annak összetettségére úgy politikai és gazdasági szinten, mint a szükséges szabályozás szintjén. E rendszer csak most indult be. Felülvizsgálatát, melyről az említett irányelv 30. cikke rendelkezik, és amely jelenleg megvitatás alatt van, nem csupán az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követése területén elért fejlemények, hanem a megvalósítás ezen első szakasza során nyert tapasztalatok tükrében is kell végezni.
- 50 Így a közösségi jogalkotó azt találta célszerűnek, hogy kezdetben csupán az üvegházhatást okozó gázok közösségi kibocsátásának több mint 80%-át képviselő CO₂-t és az ezen üvegházhatást okozó gáz összkibocsátásához jelentős mértékben hozzájáruló gazdasági ágazatok viszonylag korlátozott számát vonja a 2003/87 irányelv hatálya alá. A 2003/87 irányelv ekként meghatározott hatálya alá jelenleg mintegy 10 000 létesítmény tartozik, amelyek közösségi szinten a CO₂-kibocsátások közel felét képviselik, következésképpen e gázkibocsátás jelentős pontszerű forrásainak tekinthetők.

- 51 A választás szempontjait, melyek alapján egyes ágazatok a 2003/87 irányelv hatálya alá tartoznak, míg más ágazatok nem, a fenti megfontolások fényében kell értékelni.
- 52 A 2003/87 irányelv hatályának meghatározása során az egyik döntő objektív szempont egy adott ágazat közvetlen CO₂-kibocsátásának szintje lehetett. Az „Economic Evaluation of Sectoral Emission Reduction Objectives for Climate Change. Top-Down Analysis of Greenhouse Gas Emission Reduction Possibilities in the EU, Final Report, march 2001” című, P. Capros, N. Kouvaritakis és L. Mantzos által összeállított jelentésre hivatkozva a Parlament, a Tanács és a Bizottság megállapítja, hogy 1990-ben a CO₂-kibocsátás a kohászati ágazatban 174,8 millió tonna, a vegyipari ágazatban 26,2 millió tonna, míg a színesfémágazatban 16,2 millió tonna volt.
- 53 A vegyipari ágazattal kapcsolatban ezen intézmények arra hivatkoznak továbbá, hogy az ezen ágazatba tartozó létesítmények nagy száma, mintegy 34 000, a kezdeti szakaszban jelentős mértékben fokozta a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerének adminisztratív jellegű összetettségét. Márpedig az adminisztratív megvalósíthatóság ugyancsak indokolt szempont annak értékelésekor, hogy a jogi aktus célszerű-e, vagy sem.
- 54 Ezen túlmenően, legalábbis az első időkben, minden eltérő bánásmód arányos, és a közösségi jogalkotó nem lépte túl azon tág mérlegelési mozgástér határait, amellyel a kibocsátási egységek bevezetett kereskedelmi rendszere hatályának meghatározása vonatkozásában rendelkezik. E rendszer bevezetésétől fogva hatálya alá vonta a legnagyobb CO₂-kibocsátókat, akik, a helyhez kötött létesítmények viszonylag korlátozott száma mellett, a legalkalmasabbak voltak az említett rendszer beindítására.

- 55 Az alapeljárás felperesei egy, a 2001-es évre vonatkozó európai szennyezőanyag-kibocsátási nyilvántartás statisztikájára hivatkozva előadják, hogy a vegyipari ágazat lényegesen nagyobb mennyiségű CO₂-t bocsát ki, mint a Parlament, a Tanács és a Bizottság által hivatkozott mennyiség. Továbbá az olyan vegyipari vállalkozásoknak a 2003/87 irányelv hatálya alá történő vonása, amelyek egy adott küszöbértéket meghaladó CO₂-mennyiséget bocsátanak ki, nem vethetett fel adminisztratív jellegű problémákat, tekintve, hogy a vegyipari ágazat teljes CO₂-kibocsátásának közel 59%-a csupán 96 létesítményből származik.
- 56 Ami az alumíniumágazatot illeti, ennek a 2003/87 irányelv hatálya alól való kizárását a közösségi jogalkotó egyáltalán nem igazolta objektív módon. A közvetlen kibocsátások mennyisége nem igazolhatja ezen ágazat kizárását. Amint az kiderül abból a tanulmányból, amelyre maguk a Bíróság elé észrevételt terjesztő intézmények is hivatkoztak, az alumíniumágazat 16,2 millió tonna CO₂-t bocsát ki, míg a cellulózpép- és papírágazat, amely a 2003/87 irányelv hatálya alá tartozik, csak 10,6 millió tonna ilyen üvegházhatást okozó gázt bocsát ki.

A Bíróság álláspontja

- 57 A Bíróság a közösségi jogalkotó számára széles körű mérlegelési jogkört ismert el a ráruházott hatáskörök gyakorlása során, amennyiben magatartása politikai, gazdasági és szociálpolitikai döntéseket igényel, illetve amikor és összetett értékelést és mérlegelést kell végeznie (lásd a C-344/04. sz., IATA és ELFAA ügyben 2006. január 10-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-403. o.] 80. pontját). Továbbá, amikor a közösségi jogalkotónak összetett rendszert kell átszerveznie vagy megalkotnia, dönthet úgy is, hogy szakaszos megközelítést alkalmaz (lásd ebben az értelemben a 37/83. sz. Rewe-Zentrale-ügyben 1984. február 29-én hozott ítélet [EBHT 1984., 1229. o.] 20. pontját; a C-63/89. sz., Assurances du crédit kontra Tanács és Bizottság ügyben 1991. április 18-án hozott ítélet [EBHT 1991., I-1799. o.] 11. pontját, valamint a C-233/94. sz., Németország kontra Parlament és Tanács ügyben 1997. május 13-án hozott ítélet [EBHT 1997., I-2405. o.] 43. pontját), és főként a megszerzett tapasztalat fényében jár el.

- 58 Mindazonáltal a közösségi jogalkotónak választását még ilyen jogkör birtokában is objektív és a szóban forgó szabályozás által követett célnak megfelelő megfontolásokra kell alapoznia (lásd ebben az értelemben a 106/81. sz., Kind kontra EGK ügyben 1982. szeptember 15-én hozott ítélet [EBHT 1982., 2885. o.] 22. és 23. pontját, valamint a fent hivatkozott Sermide-ügyben hozott ítélet 28. pontját), tekintetbe véve a szóban forgó aktus elfogadásakor rendelkezésre álló valamennyi ténybeli elemet, illetve műszaki és tudományos adatot (lásd ebben az értelemben a C-284/95. sz. Safety Hi-Tech ügyben 1998. július 14-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-4301. o.] 51. pontját).
- 59 Mérlegelési jogkörének gyakorlása során a közösségi jogalkotónak a környezet védelmének alapvető célján túl a fennálló érdekeket is teljes körűen figyelembe kell vennie (lásd a mezőgazdasági intézkedések vonatkozásában a C-96/03. és C-97/03. sz. Tempelman és van Schaijk egyesített ügyekben 2005. március 10-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-1895. o.] 48. pontját, valamint a C-504/04. sz. Agrarproduktion Staebelow ügyben 2006. január 12-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-679. o.] 37. pontját). A különböző lehetséges intézkedésekhez kapcsolódó korlátok vizsgálata során tekintetbe kell venni, hogy – noha az elérni kívánt célok jelentősége az egyes piaci szereplőket érő, akár jelentős mértékű, kedvezőtlen gazdasági következményeket is igazolja (lásd ebben az értelemben a C-331/88. sz. Fedesa és társai ügyben 1990. november 13-án hozott ítélet [EBHT 1990., I-4023. o.] 15–17. pontját, valamint a C-86/03. sz., Görögország kontra Bizottság ügyben 2005. december 15-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-10979. o.] 96. pontját) – a közösségi jogalkotó mérlegelési jogkörének gyakorlása nem vezethet az e céloknak ugyancsak megfelelő más intézkedésekből eredő eredményeknél nyilvánvalóan kevésbé megfelelő eredményekhez.
- 60 Jelen ügyben vitathatatlan egyrészt, hogy a kibocsátási egységek 2003/87 irányelv által bevezetett kereskedelmi rendszere új és összetett rendszer, amelynek bevezetését és működését megzavarhatta volna túlságosan nagyszámú résztvevő bevonása, másrészt hogy a 2003/87 irányelv hatályának kezdeti korlátozását az e rendszer létrehozásához a résztvevők szükséges kritikus tömege elérésének objektív célja tette szükségessé.
- 61 Az említett rendszer újdonságára és összetettségére tekintettel a 2003/87 irányelv hatályának kezdeti korlátozása és az alkalmazott fokozatosság, amely főként

a megvalósítás első szakasza folyamán megszerzett tapasztalaton alapul, megakadályozandó e rendszer bevezetésének megzavarását, a közösségi jogalkotó számára biztosított mérlegelési mozgástér körébe tartozott.

- 62 Ezzel kapcsolatban meg kell állapítani, hogy noha a közösségi jogalkotó jogosan alkalmazhatott ilyen fokozatos megközelítést a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerének bevezetésére, a 2003/87 irányelv céljaira és a közösségi környezetpolitikára tekintettel ésszerű időközönként felül kell vizsgálnia, főként a 2003/87 irányelvvel érintett ágazatok vonatkozásában, a bevezetett intézkedéseket, amint azt egyébiránt ezen irányelv 30. cikke is előírja.
- 63 Mindazonáltal, amint azt a főtanácsnok megállapította indítványának 48. pontjában, azon mérlegelési mozgástér, amellyel a közösségi jogalkotó e fokozatos megközelítés vonatkozásában rendelkezett, az egyenlő bánásmód elvére tekintettel nem mentesítette őt az alól, hogy azon ágazatok meghatározása során, melyeket alkalmasnak vélt arra, hogy kezdettől fogva a 2003/87 irányelv hatálya alá vonja, az ezen irányelv elfogadásának idején rendelkezésre álló műszaki és tudományos adatokon alapuló objektív megfontolások alapján járjon el.
- 64 Először is, ami a vegyipari ágazatot illeti, a 2003/87 irányelv elfogadásának körülményeiből következik, hogy ezen ágazat alá különlegesen nagyszámú, nevezetesen mintegy 34 000 létesítmény tartozik, nem csupán az általuk okozott kibocsátások, hanem a jelenleg a 2003/87 irányelv hatálya alá vont mintegy 10 000 létesítmény számának tükrében is.

- 65 Ezen ágazatnak a 2003/87 irányelv hatálya alá vonása tehát megnehezítette a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerének irányítását, és fokozta annak adminisztratív terheit, miáltal nem lehet kizárni, hogy ezen ágazat besorolása e rendszer megvalósítása során annak működésében zavart kelthet. Ráadásul a közösségi jogalkotó vélhette úgy, hogy a 2003/87 irányelv céljának megvalósítása szempontjából azok az előnyök, amelyek a teljes ágazatnak a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerének megvalósítása kezdetén történő kizárásából származnak, jelentősebbek az ugyanezen ágazat bevonásából eredő előnyöknél. Következésképpen a közösségi jogalkotó jogilag megkövetelt módon bizonyította, hogy objektív megfontolásokra alapozta döntését, amikor a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszere megvalósításának első szakaszában a 2003/87 irányelv hatálya alól kizárta a teljes vegyipari ágazatot.
- 66 Az alapeljárás felpereseinek azon érve, mely szerint az említett ágazatok olyan vállalkozásainak a 2003/87 irányelv hatálya alá vonása, amelyek egy adott küszöbértéket meghaladó mennyiségű CO₂-t bocsátanak ki, nem okozott volna adminisztrációs problémákat, nem kérdőjelezi meg a fenti álláspontot.
- 67 Az a statisztika ugyanis, amelyre az alapeljárás felperesei hivatkoznak, a környezet-szennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről (IPPC) szóló 96/61/EK tanácsi irányelv 15. cikke alapján egy európai szennyezőanyag-kibocsátási nyilvántartás (EPER) kialakításáról szóló, 2000. július 17-i 2000/479/EK bizottsági határozat (HL L 192., 36. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 5. kötet, 130. o.) 1. cikkének értelmében vett „üzemek” adataira vonatkozik. Márpedig az ezen határozat értelmében vett üzem nem tekinthető a 2003/87 irányelv értelmében vett létesítménynek, mivel az említett határozat A 4. mellékletében foglalt fogalommeghatározásokból következik, hogy az üzem „[i]pari együttes egy vagy több létesítménnyel ugyanazon a telephelyen, ahol egy üzemeltető egy vagy több, az I. melléklet szerinti tevékenységet végez”. Vagyis az alapeljárás felperesei által hivatkozott adatok kizárólag az üzemekre vonatkoznak, anélkül hogy érintett létesítmények száma pontosan meg lenne határozva.

- 68 Következésképpen az alapeljárás felperesei által a fent említett érvük alátámasztásául előterjesztett adatok nem teszik lehetővé a Bíróság számára azon állítás vizsgálatát, mely szerint a vegyipari ágazatban kisszámú létesítmény felelős az ezen ágazaton belüli teljes CO₂-kibocsátás jelentős részéért, miáltal a közösségi jogalkotónak ezen ágazatot részben be kellett volna vonnia a 2003/87 irányelv hatálya alá.
- 69 A fenti megfontolások fényében és tekintettel a fokozatos megközelítésre, amely a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszere megvalósításának első szakaszában a 2003/87 irányelv alapját képezi, a vegyipari ágazatnak a kohászati ágazattól eltérő kezelését igazoltnak lehet tekinteni.
- 70 Másodsorban, ami a színesfémágazatot illeti, a jelen ítélet 52. pontjában említett tudományos jelentésből, amelyből a Parlament, a Tanács és a Bizottság álláspontja szerint a közösségi jogalkotó kiindult a 2003/87 irányelv kidolgozása és elfogadása során, kiderül, hogy az ezen ágazat közvetlen CO₂-kibocsátásai 1990-ben 16,2 millió tonnára emelkedtek, míg a kohászati ágazat kibocsátása 174,8 millió tonna volt.
- 71 Tekintettel a közösségi jogalkotó azon szándékára, hogy a 2003/87 irányelv hatályát korlátozza a célból, hogy a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerének adminisztratív megvalósíthatóságát a kezdeti szakaszban ne zavarja meg túl nagyszámú résztvevő bevonásával, e jogalkotónak nem volt kötelessége, hogy azzal az egyetlen eszközzel éljen, hogy az elérni kívánt cél megvalósítása érdekében valamennyi, CO₂-t kibocsátó gazdasági ágazat számára küszöbértéket vezet be. Tehát, a 2003/87 irányelv elfogadásához vezető körülmények között a jogalkotó e rendszer bevezetése során érvényesen korlátozhatta ugyanezen irányelv hatályát, ágazatonkénti megközelítést alkalmazva, anélkül hogy túllépte volna a számára biztosított mérlegelési jogkör korlátait.

- 72 A két érintett ágazat közvetlen kibocsátási szintjei közötti különbség olyan jelentős, hogy ezen ágazatok eltérő kezelése a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszere megvalósításának első szakaszában és tekintettel a 2003/87 irányelv alapját képező fokozatos megközelítésre, igazoltnak tekinthető, anélkül hogy a közösségi jogalkotónak tekintetbe kellene vennie az egyes ágazatoknak tulajdonítható közvetett kibocsátásokat.
- 73 Meg kell állapítani tehát, hogy a közösségi jogalkotó nem sértette meg a hasonló helyzetek eltérő kezelése által az egyenlő bánásmód elvét azzal, hogy a 2003/87 irányelv hatálya alól kizárta a vegyipari és színesfémágazatot.
- 74 A fenti megfontolásokra tekintettel a feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2003/87 irányelvnek az egyenlő bánásmód elvére tekintettel történt vizsgálata nem tárt fel az ezen irányelv érvényességét befolyásoló tényezőket, amennyiben ezen irányelv az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszerét a kohászati ágazatra anélkül rendeli alkalmazni, hogy hatálya alá bevonná a vegyipari és színesfémágazatot is.

A költségekről

- 75 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt

a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

A 2004. október 27-i 2004/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az egyenlő bánásmód elvére tekintettel történt vizsgálata nem tárt fel az ezen irányelv érvényességét befolyásoló tényezőket, amennyiben ezen irányelv az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszerét a kohászati ágazatra anélkül rendeli alkalmazni, hogy hatálya alá bevonná a vegyipari és színesfémágazatot is.

Aláírások